

Vrees voor kwijtraken ateliers

MARIJKE BROUWER

GRONINGEN Beeldend kunstenaars in Groningen vrezen hun ateliers in de binnenstad uit te moeten. Woningcorporaties en gemeenten hebben andere, winstgevendere plannen met de panden.

Het gaat om ruim 60 ateliers in het voormalig belastingkantoor in de Oude Boteringestraat, een oud pakhuis in de Kosterse gang en drie schoolgebouwen in de Hofstraat, de Pelsterstraat en de Haddingestraat. Voor een betrekkelijk betaalbaar bedrag kunnen kunstenaars daar sinds eind jaren 70 werken, in een aantal gevallen is het atelier en woonruimte in een. Ze huren de ateliers van woningcorporatie Lefier en Patrimonium.

Afgelopen zomer kreeg kunstenaar Tom Hageman – net als 61 collega's – een brief van de corporatie. Die schreef dat de panden een andere bestemming krijgen. „We moeten eruit omdat de verhuurder winstgevendere mogelijkheden ziet. We hoefden ons geen zorgen te maken, we krijgen alternatieve ruimtes aangeboden”, zegt Hageman cynisch. „Leegstaande bedrijfspanden aan de rand van de stad”, voegt hij er schamper aan toe.

Namens de Beroepsvereniging voor Beeldende Kunstenaars (BBK) zocht Hageman contact met de Beroepsorganisatie Kunstenaars, de Kunstenbond en het Platform Beeldende Kunst. Samen binden ze de strijd aan tegen de plannen van de woningcorporaties en de gemeente.

Volgens hen zegt de gemeente kunst en cultuur heel belangrijk te vinden, maar „begeeft diezelfde gemeente zich in de praktijk in de onderwereld”. Hageman legt uit: „Wanneer de binnenstad alleen maar commercieel is en in handen van de vastgoedjongens,

'Amsterdams model dood in de pot voor kunstenaars'

dan kun je de binnenstad wel sluiten. Die wordt dan steeds onbetaalbaar en er is geen leuk initiatief meer te bekennen.”

De kunstenaars vrezen de uitwassen van de zogeheten conceptnota van de gemeente, getiteld 'Aanpak broedplaatsen'. Daaruit blijkt dat de gemeente inzet op het 'Amsterdamse model van gemeentelijke ateliervershuur'. Volgens Hageman is dat de dood in de pot voor kunstenaars. „In Amsterdam waren wel duizend gemeentelijke ateliers, maar die gaan in hoog tempo verloren omdat de corporaties ze verpatsen aan de vastgoedwereld. Daarvoor in de plaats krijgen kunstenaars ruimte in zogeheten broedplaatsen in arme buurten die ze voor maximaal tien jaar kunnen huren. Wat gebeurt er dan? Ze waarderen die buurt op, er komen cafeetjes en winkeltjes. Dan komen de vastgoedjongens, de panden worden duur en er is geen ateliertje of kunstenaar meer te bekennen.”

Hageman en zijn collega's willen dat de gemeente en de corporaties de bestaande ateliers behouden en uitbreiden met 200, zodat Groningen zich kan meten met steden als Rotterdam, Tilburg, Utrecht en Maastricht.

De gemeente zegt in gesprek te zijn met de kunstenaars en te zorgen voor een goede oplossing. Woordvoerder Marleen Piek van Lefier zegt dat de zaak in onderzoek is en dat het bij Lefier draait om sociale huurwoningen. Volgens haar is het onderhoud van de ateliers prijzig en worden de ruimtes niet altijd even goed benut. Van verkoop is niet vanzelfsprekend sprake, zegt zij.